

نمی‌توان در ۴۰ روز به جای ۴ سال معجزه کرد

احسان سلیمانیاپ مربی تیم دوچرخه‌سواری جاده

رقابت‌های دوچرخه‌سواری قهرمانی آسیا در دو بخش پیست و جاده در مالزی و تایلند برگزار شد که حاصل تلاش رکابزنان دو مدال طلا و نقره و دو بخش پیست بود. در بخش جاده اما هیچ سهمی در مدال‌ها نداشتیم. مسابقات قهرمانی آسیا در پنج سال اخیر بسیار متفاوت بوده و دلیل آن هم این است که تیم‌ها معمولاً برنامه‌ریزی‌های مدون چهار ساله انجام می‌دهند و امسال سال چهارم برنامه‌ریزی آنها بود. به عبارتی آنها در اوج آمادگی عملکرد چهار ساله خود قرار داشتند، چراکه باید امسال تکلیف سهمیه المپیک را مشخص کنند و از طرفی در بازی‌های آسیایی نتیجه بگیرند. همه تیم‌های حاضر چه در بخش جاده و چه در بخش پیست بعد از بازی‌های آسیایی جاکارتا ۲۰۱۸ طبق برنامه مشخصی پیش رفت‌اند. نمونه بارز آن تیم نیمه‌حرفه‌ای ازبکستان بود که نشان دادند در بخش بانوان چه برنامه‌ریزی دقیقی را در این چند سال داشته‌اند. آنها همین الان در رده هفدهم جهان قرار دارند و فکر می‌کنم ایسن جایگاه برای یک تیم آسیایی برای نخستین بار است که به دست می‌آید. این تیم تا همین الان با این رتبه‌بند دو سهمیه المپیک پاریس را برای خود قطعی کرده است. در بخش تایم‌تریل انفرادی باید گفت که این ماده بسیار تخصصی است و ورزشکارانش باید به صورت پیوسته در کل سال تمرین و مسابقه در این ماده داشته باشند. بیشتر تیم‌ها تلاش‌شان برای کسب مدال در این بخش بوده و ما در این شرایط حرفی برای گفتن نداشتیم، چون کاری نکرده بودیم. ورزشکار جوان ما هرگز ۳۰ کیلومتر تایم‌تریل مسابقه ندهاده بود. معتقدم ورزشکاران ما پتانسیل موفقیت‌های بزرگ را دارند، اما حمایت، سیستم و برنامه‌ریزی بلندمدت ندارند، به همین دلیل هم در جلسات درون‌ادوبی هم به ریاست فدراسیون و هم در خبرگزاری‌ها اعلام کردم که هدایت یک تیم آماتور را به دست گرفته‌ام. وقتی دوچرخه‌سواری دنیا یک رشته حرفه‌ای است، قطعاً کارشناسان آن نیز باید حرفه‌ای باشند. منتقد باید سیستمی را که ساختار دارد نقد کند، نه سیستمی که از پایه خراب و ویران است. دوچرخه‌سواری حرفه‌ای یک ورزش بلندمدت است، بدینگونه که تیم‌ها معمولاً برای اهداف خود برنامه‌های چهار و هشت ساله طراحی می‌کنند. اینکه فکر کنیم یک تیم که یک‌سال رها شده و در ۴۰ روز به جای چهار سال می‌تواند معجزه کند و نتیجه خاصی بگیرد، دیوانگی محض است.

حاشیه

شيو انوروزی

شکایت ۹۰۰ هزار دلاری داسیلوا از استقلال

لطفاً صورت مسئله را پاک نکنید!

جدی شدن شکایات بازیکن برزیلی از استقلال این تیم را با چالش جدیدی روبه‌رو کرده است. آبی‌ها که پس از هفته‌ها انتظار سرانجام سرمربی جدید خود را شناختند حالا با فسخ یک‌طرفه قرارداد از سوی رافائل داسیلوا مواجه شده‌اند. شکایت او بار مالی سنگینی روی دوش باشگاه می‌گذارد و عجیب اینکه حجت کریمی در یک برنامه زنده در واکنش به این شکایت درخواست غیرحرفه‌ای «ممنوعیت ورود بازیکن خارجی» به فوتبال ایران را مطرح کرد!

سرخ‌پوش‌های پایتخت سال‌هاست با مشکل بدهی‌های سنگین و شاکیان خارجی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. آبی‌ها که مدتی با بارها مظلوم‌نمایی کرده و کمبود بودجه را عامل این حجم از بدهی‌های داخلی و خارجی عنوان کرده‌اند، اما واقعیت این است که اصل مشکل از مدیریت باشگاه‌ها نشئت می‌گیرد و تا فکری به حال این سوءمدیریت‌ها نشود، آتش همین آتش است و کاسه همین کاسه. مدیران عمل پرسپولیس و استقلال به جای آنکه به اندازه جیب خود خرج کنند بدون حساب و کتاب بازیکن می‌خرند و به کارشان افتخار هم می‌کنند، ولی وقتی مقابل دوربین تلویزیون قرار می‌گیرند به جای پرداختن به اصل ماجرا و حرف زدن در مورد سوءمدیریت‌های حاکم بر فوتبال ایران، بحث را منحرف می‌کنند و با پاک کردن صورت مسئله سعی در بی‌تقصیر جلوه دادن خود دارند. مدیرعامل آبی‌ها در برنامه شب‌های فوتبالی در واکنش به اینکه یک شاکی خارجی جدید برای استقلال پیدا شده است، اظهار داشت: «این حرف من شاید حرفه‌ای نباشد و شاید بعضی‌ها از آن انتقاد کنند، اما از مسایلی که خواهم ورود خارجی‌ها را به لیگ برتر ممنوع کند، همانطور که اجازه نمی‌دهیم خودروی خارجی وارد ایران شود. الان اوضاع اقتصادی باشگاه‌ها مناسب نیست و هر وقت شرایط مناسب شد، اجازه بدهیم بازیکن خارجی وارد ایران شود.»

ای کاش مدیران برنامه همان لحظه این نکته را یساده‌آوری می‌کرد که سرخ‌پوش‌ها سال‌هاست اوضاع اقتصادی خوبی ندارند، آن هم به دلیل سوءمدیریت و عدم نظارت بر عملکرد مدیران. استقلال یکی از دو باشگاه دولتی است که مستقیماً از بودجه بیت‌المال استفاده می‌کند و هر اقتضایی هم که به بار می‌آید یز وزارت ورزش با همه توان و با بسیج کردن امکاناتش مورد مدیریت خاطلی را می‌کشد. پرونده استراماچینی هنوز تازه است؛ غرامت سنگین مربی ایتالیایی آنقدر دیر به دستش رسید که استقلال از آسیا کنار گذاشته شد. مدیرعامل وقت نیز استغفا داد و رفت و جواب هیچ کس را هم نداد. حال کریمی، مدیرعامل فعلی از سازمان لیگ خواسته اجازه ورود بازیکن خارجی به ایران را ندهند!واقعاً چرا مگر خارجی‌ها مقصر این حجم از اهمال مدیران فوتبالی هستند؟ آنها با توجه به دلالتی که دارند سر از فوتبال ایران درمی‌آورند و هر چقدر که می‌توانند آپشن و تبصره به قرار دادها اضافه می‌کنند. اینگونه است که داسیلوا بعد از سه اخطار رسمی بابت عدم دریافت مطالباتش، یک‌طرفه فسخ می‌کند و می‌رود و از هم اکنون هم برای گرفتن ۹۰۰ هزار دلار به تکاپو افتاده است.

همین حالا که بازیکن خارجی داریم، بازیکنان داخلی به ۴۰،۳۰ میلیارد راضی نیستند و درخواست دستمزد ارزی دارند. وای به روزی که همین خارجی‌های درجه ۲ و ۳ نیز در لیگ برتر نباشند. سال‌ها قبل تجربه این کار را داشتیم؛ طی یک تصمیم غیرحرفه‌ای ورود دروازه‌بان خارجی ممنوع شد، آن وقت همان چند دروازه‌بان اسرم و درسام قرار داشت‌ان چندین برابر شد. به جای آنکه صورت مسئله را پاک کنید بهتر است تغییر در شیوه مدیریت ایجاد شود تا هم بیش از این آبروی فوتبال ایران در آسیا و جهان نرود و هم مجبور نشویم قوانین خنده‌دار آماتوری را در لیگ پیاده کنیم. مدیرعاملی که این درخواست را کرده تا همین یکی، دو هفته پیش با گزیننده‌های خارجی برای سرمربیگری استقلال مذاکره می‌کرد. ضمن اینکه دستمزد بازیکنان داخلی نیز لحظه‌به‌لحظه نجومی‌تر می‌شود و حتی از خارجی‌ها هم بیشتر به جیب می‌زنند. در نتیجه اجرای قوانین من در آوردی راهکار مقابله با عقد قراردادهای پرابهام نیست.

یکشنبه ۴ تیر ۱۴۰۲ | ۶ ذی‌حجه ۱۴۴۴ | روزنامه جوان | شماره ۶۷۸۶

سرویس ورزشی ۸۸۴۹۴۳۹

گزارش دنیا حدیری

ناگامی‌های نگران‌کننده در سال کسب سهمیه المپیک

نیاز مبرم ورزش به توجه و حمایت

اوضاع ورزش ایران اصلاً خوب نیست و گویا قرار هم نیست بعد از این دوران نقاهت طولانی پیمودی حاصل شود. آن هم در سال کسب سهمیه المپیک که بی‌شک سالی سرنوشت‌ساز برای ورزش ایران است. عدم نتیجه‌گیری در مسابقات مختلف ماه‌هاست که به یک‌اندیدی در رشته‌های مختلف تبدیل شده است. ناگامی‌های پر تعدادی که می‌تواند تلنگری جدی به مسئولان ورزش کشور باشد که تا قبل از بیخ پیدا کردن کار، گامی جدی برای حل و فصل مشکلات بردارند. البته کار نمی‌خواهند نتایج کسب شده اخیر در رشته‌های مختلف را در بازی‌های آسیایی، رقابت‌های کسب سهمیه و همچنین المپیک پاریس شاهد باشیم.

سال ۱۴۰۱ در حالی به پایان رسید که شاهد سقوط آزاد دوومیدانی در آسیا بودیم؛ ناگامی‌هایی که بی‌ارتباط با عدم استعدادیابی، رسیدگی، حمایت و توجه به ورزشکاران نبود. هر چند در بین دوومیدانی کاران هزار گامی شاهد تک‌موفقیت‌هایی توسط نفراتی چون فرزانه فصیحی، حمیده اسماعیل‌نژاد و حسن تفتیان بودیم، اما برای دوومیدانی به عنوان رشته مادر با توجه به اینکه ماده‌های بسیاری را شامل می‌شود یکی، دو مدال نمی‌تواند معنای موفقیت را داشته باشد، خصوصاً که گله و شکایت از عدم توجه در این رشته بی‌یاد می‌کند و اکثر ورزشکاران از عدم توجه

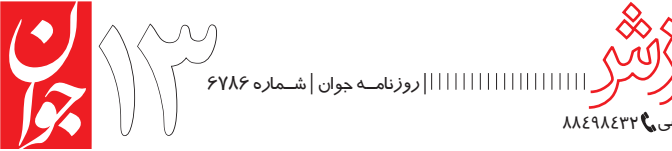

این روش حمایت از ورزش پایه نیست

فدراسیون دوومیدانی هنوز نتوانسته سهمیه در نظر گرفته شده برای این رشته در بازی‌های آسیایی را هضم کند، چراکه بعد از گلاب‌های سرپرست این فدراسیون، حالا نوبت به هادی سپهرزاد، مدیر تیم‌های ملی دوومیدانی رسیده که سهمیه در نظر گرفته شده برای دوومیدانی در بازی‌های آسیایی هانگ‌زو را مغایر با بحث حمایت از ورزش پایه و مادر بخواند. «سهم دوومیدانی برای اعزام به این رویداد کم است. چند سال است که بحث حمایت از ورزش پایه و مادر مطرح می‌شود، اما در اعزام‌ها ساختگرایانه عمل می‌کنند یا خساست می‌شود. باید توجه کنند که سختی‌های دوومیدانی متفاوت است؛ ورزشکاران این روزها از رقابت و در دمای ۴۵،۴۰ درجه تمرین می‌کنند و هر کسی نمی‌تواند این شرایط را تحمل کند. انتظار می‌رود مسئولان نیز نگاه ویژه‌ای به این رشته داشته باشند. تنها امید ورزشکاران این است که انگیزه برای ادامه کار داشته باشند و چه انگیزه‌ها بهتر از اعزام به بازی‌های آسیایی و مسابقات قهرمانی آسیا»

محسن طلوعی معتقد است به‌رغم درخشش تیم‌ملی بسکتبال بولیچر ایران، توجهی به این رشته موقت نمی‌شود. هفته گذشته شاگردان محمدرضا دستیار با درخشش در رقابت‌های قهرمانی جهان مقام سوم جهان را

کاروان اعزامی به باکو نباشد! در واقع نتایج کسب شده در باکو و همچنین مثبت شدن تست دوپینگ دو تکواندوکار قبل از اعزام به قهرمانی جهان نشان داد تیم ملی نه فقط به لحاظ فنی که به لحاظ مدیریتی نیز با مشکلات بی‌شماری مواجه است که عدم برطرف کردن آنها می‌تواند کار را برای تکواندووی ایران در هانگ‌زو و همچنین رقابت‌های کسب سهمیه سخت کند!

تیم ملی کشتی آزاد ایران نیز دیگر رشته‌ای بود که طی ماه‌های اخیر همگان را ناامید کرد!ایستادن بر سکوی سوم رقابت‌های قهرمانی آسیا با کسب تنها یک طلا، یک نقره و سه برنز، آن‌هم در شرایطی که مدال‌ها و امتیازهای کشتی‌گیران روس حساب نشد، چیزی شبیه به فاجعه بود، چراکه تیم ملی کشتی آزاد ایران با ۲۹ قهرمانی در ۲۵ دوره گذشته در قراقستان در شرایطی سوم شد که تنها چهار امتیاز با مغولستان (تیم چهارم) فاصله داشت!

نتیجه کسب شده از سوی آزاداران نگرانی‌های بسیاری را برای جامعه کشتی و حتی جامعه ورزش کشور ایجاد کرد، چراکه کشتی ورزش‌برداری از جمله رشته‌هایی هستند که همواره در رقابت‌های مهمی چون المپیک و بازی‌های آسیایی جور دیگر رشته‌ها را می‌کشند و مدال‌آوری آنها نقش تعیین‌کننده‌ای در جایگاه ایران در جدول رده‌بندی دارد.

در ادامه ناگامی‌های رشته‌های مختلف، این روزها شاهد عدم نتیجه‌گیری الویبال ایران در لیگ ملت‌ها هستیم. تیم ملی الویبال ایران در حالی روز گذشته هفته دوم لیگ ملت‌ها را به پایان برد که نتوانست عملکرد قابل قبولی از خود ارائه دهد و حرف‌هایش را یک به یک با شکست‌های بی‌دری پشت سر گذاشت، به‌طوری‌که در هفته نخست تنها برابر چین که در الویبال حرفی برای گفتن ندارد به برتری رسید و در هفته دوم نیز شکست‌های سنگینی را مقابل ایتالیا و امریکا متحمل شد و با این شرایط بهتر آن است که کارشکنی امریکایی‌ها برای صدور ویزای ملی پوشان ادامه پیدا کند تا به این بهانه هم که شده تیم ملی از رفتن به امریکا سر باز زند تا شاهد تکرار نتایج ضعیف هفته اول و دوم در هفته سوم نباشیم.

تکواندو یکی دیگر از رشته‌های حائز اهمیت ورزش ایران است که در ماه‌های اخیر درست مثل چند سال گذشته نتایج نگران‌کننده‌ای کسب کرده است! رقابت‌های قهرمانی جهان که در میانه‌های خردادماه برگزار شد جز طغرای تاریخی نماند کیانی هیچ چیز دیگری در پی نداشت! صرف‌نظر از داستان دوپینگی که خود جای بحث و نشان از دلسان‌دوپینگی که خود نتایج کسب شده در باکو چیزی شبیه به فاجعه بود، چراکه از جمع ۱۵تکواندوکار اعزامی به رقابت‌های قهرمانی جهان در بخش آقایان و بانوان، ۱۲ نام‌نماید کشورمان حذف شدند و تنها نماند کیانی به گردن او نیز طلا دست یافت و متین رضایی و آرین سلیمی نیز به برنز این رقابت‌ها بسنده کردند! بدتر اینکه از جمع شش تکواندوکار حذف شده ایران نفراتی چون سعیده نصیری، غزل سلطانی، تینا مدانلو، زینب اسماعیل‌نژاد و زهرا پوراسماعیل بدون کسب حتی یک برپوزی، در همان دور نخست از گردونه رقابت‌ها کنار رفتند تا هیچ جای دفاعی از

فدراسیون دوومیدانی هنوز نتوانسته سهمیه در نظر گرفته شده برای این رشته در بازی‌های آسیایی را هضم کند، چراکه بعد از گلاب‌های سرپرست این فدراسیون، حالا نوبت به هادی سپهرزاد، مدیر تیم‌های ملی دوومیدانی رسیده که سهمیه در نظر گرفته شده برای دوومیدانی در بازی‌های آسیایی هانگ‌زو را مغایر با بحث حمایت از ورزش پایه و مادر بخواند. «سهم دوومیدانی برای اعزام به این رویداد کم است. چند سال است که بحث حمایت از ورزش پایه و مادر مطرح می‌شود، اما در اعزام‌ها ساختگرایانه عمل می‌کنند یا خساست می‌شود. باید توجه کنند که سختی‌های دوومیدانی متفاوت است؛ ورزشکاران این روزها از رقابت و در دمای ۴۵،۴۰ درجه تمرین می‌کنند و هر کسی نمی‌تواند این شرایط را تحمل کند. انتظار می‌رود مسئولان نیز نگاه ویژه‌ای به این رشته داشته باشند. تنها امید ورزشکاران این است که انگیزه برای ادامه کار داشته باشند و چه انگیزه‌ها بهتر از اعزام به بازی‌های آسیایی و مسابقات قهرمانی آسیا»

حضور در رکوردگیری وظیفه همه است

تک تیم ملی ورزش‌بردار ایران برای حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان تقریباً ۲۰ روز دیگر و بعد از رکوردگیری مشخص می‌شود. تقریباً یک تیم و نصف خواهیم داشت و نفرات مورد نظرمان در رکوردگیری بعدی که تقریباً ۲۰ تا ۲۰ روز مانده به قهرمانی جهان برگزار می‌شود، مشخص خواهند شد.»

وی در ادامه افزود: «قطعاً حضور همه افراد در رکوردگیری‌ها الزامی است، حتی کاینوش رستمی که به تنهایی و جدا از تیم تمرین می‌کند. در واقع هر ورزش‌برداری که در رکوردگیری حضور نداشته باشد اعزام نمی‌شود و با هیچ کس هم تعارف نداریم. البته نفراتی که در اردو حضور دارند و در قالب گروه حرکت می‌کنند، روند بهبود، تمرینات، نظم و انضباط و تلاش‌شان را می‌بینیم و اگر تشخیص دهیم به دلیل مصدومیتی که پشت سر گذاشته‌اند و به نقطه اوج که مدنظر ماست نرسیده‌اند، اما تمام تلاش خود را می‌کنند فرصت بیشتری می‌دهیم ولی هیچ تردیدی نیست که همه موظف به حضور در رکوردگیری هستند و اگر ورزش‌برداری در رکوردگیری‌های تیم ملی شرکت نکنند، نمی‌تواند انتظار اعزام به مسابقات جهانی و هانگ‌زو را داشته باشد.»

فدراسیون دوومیدانی هنوز نتوانسته سهمیه در نظر گرفته شده برای این رشته در بازی‌های آسیایی را هضم کند، چراکه بعد از گلاب‌های سرپرست این فدراسیون، حالا نوبت به هادی سپهرزاد، مدیر تیم‌های ملی دوومیدانی رسیده که سهمیه در نظر گرفته شده برای دوومیدانی در بازی‌های آسیایی هانگ‌زو را مغایر با بحث حمایت از ورزش پایه و مادر بخواند. «سهم دوومیدانی برای اعزام به این رویداد کم است. چند سال است که بحث حمایت از ورزش پایه و مادر مطرح می‌شود، اما در اعزام‌ها ساختگرایانه عمل می‌کنند یا خساست می‌شود. باید توجه کنند که سختی‌های دوومیدانی متفاوت است؛ ورزشکاران این روزها از رقابت و در دمای ۴۵،۴۰ درجه تمرین می‌کنند و هر کسی نمی‌تواند این شرایط را تحمل کند. انتظار می‌رود مسئولان نیز نگاه ویژه‌ای به این رشته داشته باشند. تنها امید ورزشکاران این است که انگیزه برای ادامه کار داشته باشند و چه انگیزه‌ها بهتر از اعزام به بازی‌های آسیایی و مسابقات قهرمانی آسیا»

بها دهند به سکوی پارالمپیک نزدیک می‌شویم

ورزش حتی به خود زحمت رفتن به فرودگاه و استقبال از این تیم را ندادند. طلوعی یکی از بسکتبالیست‌های این تیم بود. او در گفت‌وگو با جانتیم از دیدارهای سخت با بهترین‌های جهان گفت: «ما در گروه سرگ بودیم، از اول هم مشخص بود که تیم‌های مدعی این گروه جزو چهار تیم پآکن خواهند بود. برنامه‌ریزی به شکلی بود که امکان حضور در مرحله بالاتر وجود داشت و با یک برد مقابل عراق به این هدف رسیدیم و توانستیم از گروه‌مان بالا باییم. دو باخت مقابل امریکا و بریتانیا در همان ابتدای مسابقات ما را ناامید نکرد. می‌دانستیم راه سختی در پیش داریم و مسابقات آغاز سختی برای ما خواهد داشت، اما به آن دو دیدار به عنوان دیدار تدارکاتی نگاه و از آنها استفاده کردیم. به ما کمک کردند تا این مقام را کسب کنیم. واقعاً نقاط ضعفمان مشخص شد، به همین دلیل دیدار با بریتانیا و امریکا دو بازی تدارکاتی خوب برپیمان بود که توانستیم داشته باشد.»

قالب

بیرانوند زیر تیغ جراحی

دقیقه پنجم بازی با ازبکستان هواداران تیم ملی و علاقه‌مندان به فوتبال را به چند ماه قبل برگرداند! بازی ایران و انگلستان در جام جهانی قطر و صحنه نگران‌کننده و وحشتناک مصدومیت بیرانوند در بر خورد با حسینی مدافع تیم ملی، صحنه‌ای که تقریباً همان گونه تکرار شد. البته با این تفاوت که عزت‌اللهی جای حسینی را گرفت تا باز هم بیرانوند تعویض شود. گلر تیم ملی دی‌روز فکش را به دست جراحان سپرد و حالا باید منتظر ماند و دید که او چگونه خود را برای فصل پیش‌رو آماده می‌کند. دی‌روز بیرانوند میهمان هم داشت. سر مربی تیم ملی و مدیرعامل پرسپولیس اولین عیادت‌کنندگان او بودند.

طبق نظر پزشکان دوران نقاهت بیرانوند حدود سه هفته خواهد بود.

فردین حسن

فردین حسن

ژاپن می‌برد، ما همچنان درس می‌گیریم!

دو هفته از رقابت‌های لیگ ملت‌های الویبال را پشت سر گذاشتیم و رسیدیم به جایی که سرمربی تیم ملی صراحتاً اعلام کند الویبال ایران جزو تیم‌های برتر دنیا نیست!

خب سؤال این است که جناب عطایی، مربی ارزشمند ایران اگر ما جزو تیم‌های برتر دنیا نیستیم پس در سطح یک رقابت‌های لیگ ملت‌های الویبال چه می‌کنیم؟

مشکل اینجاست که تیم ایران بعد از سپری کردن دورانی بی‌نظیری که در الویبال جهان داشته به تصور اینکه بقیه همچنان در جامی زنده هیچ تلاشی برای حرکت رو به جلونداشته است. اینکه تیم ملی در بدهی‌ترین مسائل فنی الویبال با مشکل روبه‌رو باشد و این مشکل را همه ببینند، الا بازیکنان و کادرفنی رطبی به سطح الویبال ایران ندارد.

ایتالیا جوانگرای می‌کرده، فرانسه هم همین‌طور و بقیه تیم‌های مطرح دنیا نیز هر کدام در مقاطعی به جوانگرایی روی آورده و بافتی طبیعی روبه‌رو بوده‌اند، اما هنوز کسی نمی‌داند چرا جوانگرایی این قبیل تیم‌ها خیلی زود جواب می‌دهد، اما جوانگرایی می‌تونه، اصلاً چرا راه دور برویم؛ همین بازیام و کادرفنی می‌برد و پیش می‌رود، تیمی که تا چند سال قبل به راحتی مغلوب الویبال ایران می‌شد حالا چهار سال است که حسرت بردنش به دل تمام علاقه‌مندان به الویبال جانده و اکنون نیز در لیگ ملت‌ها مقتدرانه به صدر جدول تکیه کرده است. در این میان فقط ما می‌بازیم و کادرفنی و سرمربی بعد از باخت عنوان می‌کنند که از این باخت درس گرفتیم.

به لهستان می‌بازیم، می‌گویند «از این بازی درس گرفتیم». به ایتالیا می‌بازیم، عنوان می‌شود «ایتالیا به ما درس داد». به ژاپن می‌بازیم و گفته می‌شود «درس‌های زیادی آموختیم». یکی پیدا شود و حداقل از الویبالی‌ها بی‌پرسد این کلاس درس کی قرار است تمام شود! لیگ ملت‌ها به هفته سوم رسید. ژاپنی که به قول بهروز عطایی، سرمربی ایران «سرمایه‌گذاری فوق‌العاده‌ای» انجام داده خیلی خوب و فوق‌العاده از سرمایه‌گذاری خود بهره‌برداري کرده، اما ما همچنان در حال درس آموختن از این و آن هستیم و فعلاً هم نباید توقعی داشته باشیم، چون به قول سرمربی تیم ملی جزو تیم‌های درجه یک دنیا نیستیم و در حد صربستان و اسلونی هستیم! اما مقابل همین تیم‌ها هم فعلاً درس می‌آموزیم! (منظور همان شکست‌های ۳ بر صفر و تحقیرآمیز است) با این اوضاع و احوال به هفته سوم رسیدیم، هفته‌ای که در امریکا برگزار می‌شود و حاشیه‌های آن خیلی زودتر از خودش به تیم ملی رسیده است. در کنش‌هایش را می‌شد از همان شب بازی با امریکا دید. واقعیت این است که کار رقبب حاشیه‌سازی است، اما مشکل تیم ملی الویبال را باید جای دیگری جست‌وجو کرد. این حاشیه‌ها همیشه بوده، حتی آن سال‌های خوب که مقتدرانه کار می‌کردیم، اما امروز الویبال ایران مشکل فنی دارد. تیمی که نه خوب سرویس می‌زند، نه خوب حمله می‌کند، نه به‌درستی دفاع انجام می‌دهد و در توب‌های برکشتی میدان را به رقیبا می‌دهد نیازی به این حاشیه‌سازی‌ها ندارد و خودش قبل از شروع مسابقه میدان را واداده است.

باز هم روی سکوی افتخار می‌ایستیم

شهرام هروی، سرمربی تیم ملی کاراته ایران بعد از برگزاری رقابت‌های انتخابی تیم ملی باشلاره به اهداف کادرفنی از این مسابقات گفت: «ما قبل از انتخابی تیم ملی دو هدف را دنبال می‌کردیم؛ ابتدا باید عملکردمان در آن گومپته انفرادی نسبت به دوره گذشته بهتر کنیم و دوم اینکه در گومپته تیمی طلای تیمی دوره‌های گذشته را تکرار کنیم. بنده به عنوان سرمربی تیم ملی اعتقاد دارم در هر دو بخش انفرادی و تیمی، ما می‌توانیم دوباره در قهرمانی آسیا مدال طلا را کسب کنیم. تیم ملی کاراته ایران با انسجام، همدلی و همکاری دوباره می‌تواند روی سکوی قهرمانی و بام آسیا بنشیند و افتخارات گذشته را مجدداً به خانواده کاراته‌ها هدیه دهد.»

۱۲ مرداد آغاز لیگ برتر

سهیل مهدی، رئیس سازمان لیگ‌های فوتبال ایران با اشاره به زمان آغاز مسابقات فصل جدید رقابت‌های لیگ برتر فوتبال اظهار داشت: «با توجه به اینکه در سال جاری رقابت‌های جام ملت‌های آسیا و انتخابی المپیک را پیش‌رو داریم، من و همکارانم در سازمان امید با بهترین شرایط برای حضور در رقابت‌های تدارکاتی و رسمی حاضر شوئیم. این‌روز هماهنگی‌های لازم برای آغاز رقابت‌های لیگ برتر فصل آینده با امیرقلعه‌نویی سرمربی تیم ملی و رضا عنایتی سرمربی تیم فوتبال امید در این مورد صورت گرفته است. در نظر داریم بیست‌وسومین دوره رقابت‌های فوتبال لیگ برتر باشگاه‌های کشور از روز پنج‌شنبه ۱۲ مردادماه آغاز شود و تاریخ قرعه‌کشی هم در اواسط تیرماه بین تاریخ ۱۴ تا ۱۸ تیرماه تعیین خواهد شد.»